

A gráfszínezés bonyolultságának és a gráf statisztikus tulajdonságainak összefüggései

Szép Tamás, II. éves mérnök informatikus, BME
Mann Zoltán, egyetemi adjunktus, BME-SZIT

2009.11.20.

Intelligens Rendszerek 2009 – Fiatal Kutatók 4. Szimpóziuma (IRFIX'09)

szep.tamas@mail.datanet.hu, zoltan.mann@gmail.com

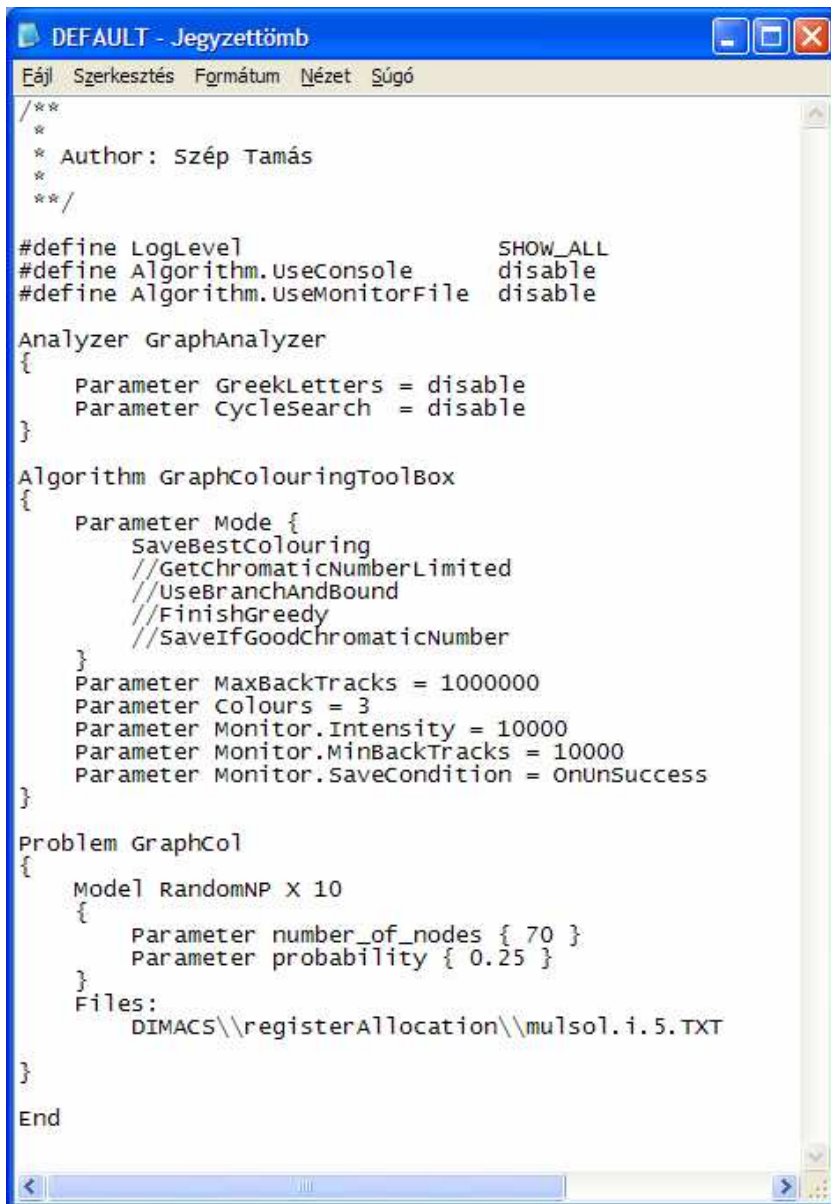
Bevezetés

A gráfszínezést igen sok helyen alkalmazzák, ismertebb felhasználási területek:

- Regiszter allokáció
- Feladatütemezés (Task scheduling)
- Mobil távközlési hálózatok csatorna kiosztása
- NYÁK-tesztelés
- Biológiai, régészeti adatok analízise
- Sudoku

A gráfszínezés NP-teljes, nagy a variabilitás a futásidőben. A klasszikus bonyolultságelmélet nem ad arra választ, hogy egy konkrét problémapéldány megoldása egy adott algoritmussal mennyi ideig tart. Ezért empirikus úton vizsgáltuk a kérdést. A kapott eredmények alapján tételeket bizonyítottam illetve kvalitatív magyarázatokat adtam.

A BCAT-ről


```
DEFUALT - Jegyzetömb
Fájl Szerkesztés Formátum Nézet Súgó
/**
 * Author: Szép Tamás
 */
#define LogLevel SHOW_ALL
#define Algorithm.UseConsole disable
#define Algorithm.UseMonitorFile disable

Analyzer GraphAnalyzer
{
  Parameter GreekLetters = disable
  Parameter CycleSearch = disable
}

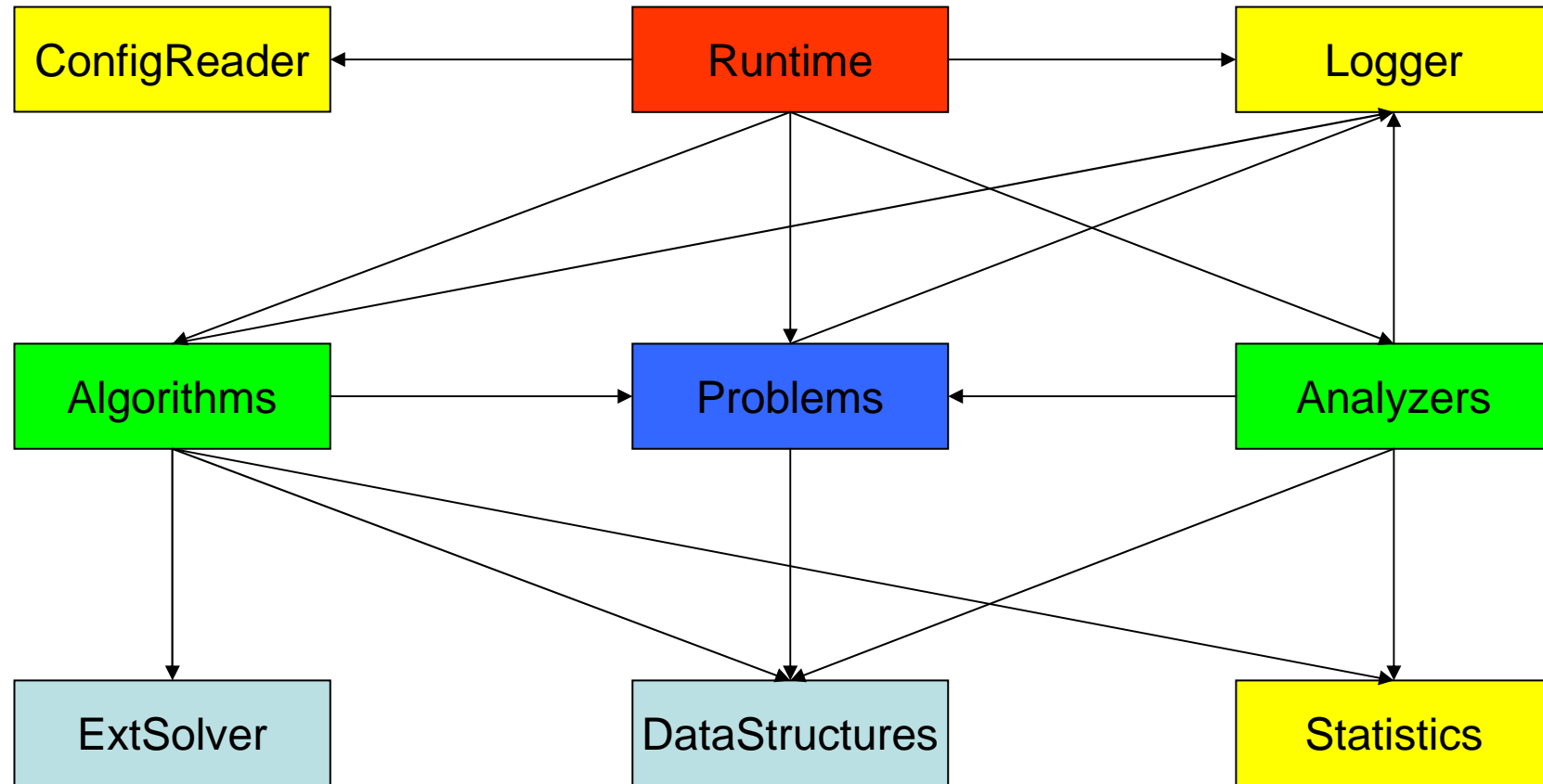
Algorithm GraphColouringToolBox
{
  Parameter Mode {
    SaveBestColouring
    //GetChromaticNumberLimited
    //UseBranchAndBound
    //FinishGreedy
    //SaveIfGoodChromaticNumber
  }
  Parameter MaxBackTracks = 1000000
  Parameter Colours = 3
  Parameter Monitor.Intensity = 10000
  Parameter Monitor.MinBackTracks = 10000
  Parameter Monitor.SaveCondition = OnUnsuccess
}

Problem GraphCol
{
  Model RandomNP x 10
  {
    Parameter number_of_nodes { 70 }
    Parameter probability { 0.25 }
  }
  Files:
    DIMACS\\registerAllocation\\mulsol.i.5.TXT
}

End
```

- Budapest Complexity Analysis ToolKit
- Optimalizálási és eldöntési problémák implementálhatóak benne
- Elkülönülő matematikai absztrakciókat megvalósító osztályok
- Loggolás, kivételbiztonság, egységes output
- A rendszer egy saját nyelvet használ, ebben konfigurálható
- Nem probléma- vagy algoritmus-specifikus – absztrakt algoritmusok
- Az algoritmusok működése megfigyelhető Monitor-osztályokkal

A BCAT felépítése

A használt gráfszínező Branch and Bound

- Egyszerű Branch and Bound a szokásos gráfszínezési és CSP-heurisztikákkal és egyéb kiegészítésekkel
- Meghiúsulás előre és fokszám heurisztika változókiválasztáskor
- Minimális konfliktusra törekvés érték kiválasztáskor
- Élkonzisztenciaterjesztés
- Preprocesszálás: egy klikk megszínezése
- Egyéb trükkök a felesleges keresési ágak levágására

A színszám és a bonyolultság összefüggései

- Branch and Bound algoritmusnál, az általam használt heurisztikák esetén bizonyítottuk:

$$k_1 < k_2 < \chi(G) \Rightarrow BT(k_1) \leq BT(k_2)$$

- A gyakorlatban ekkor azonban az is igaz, hogy:

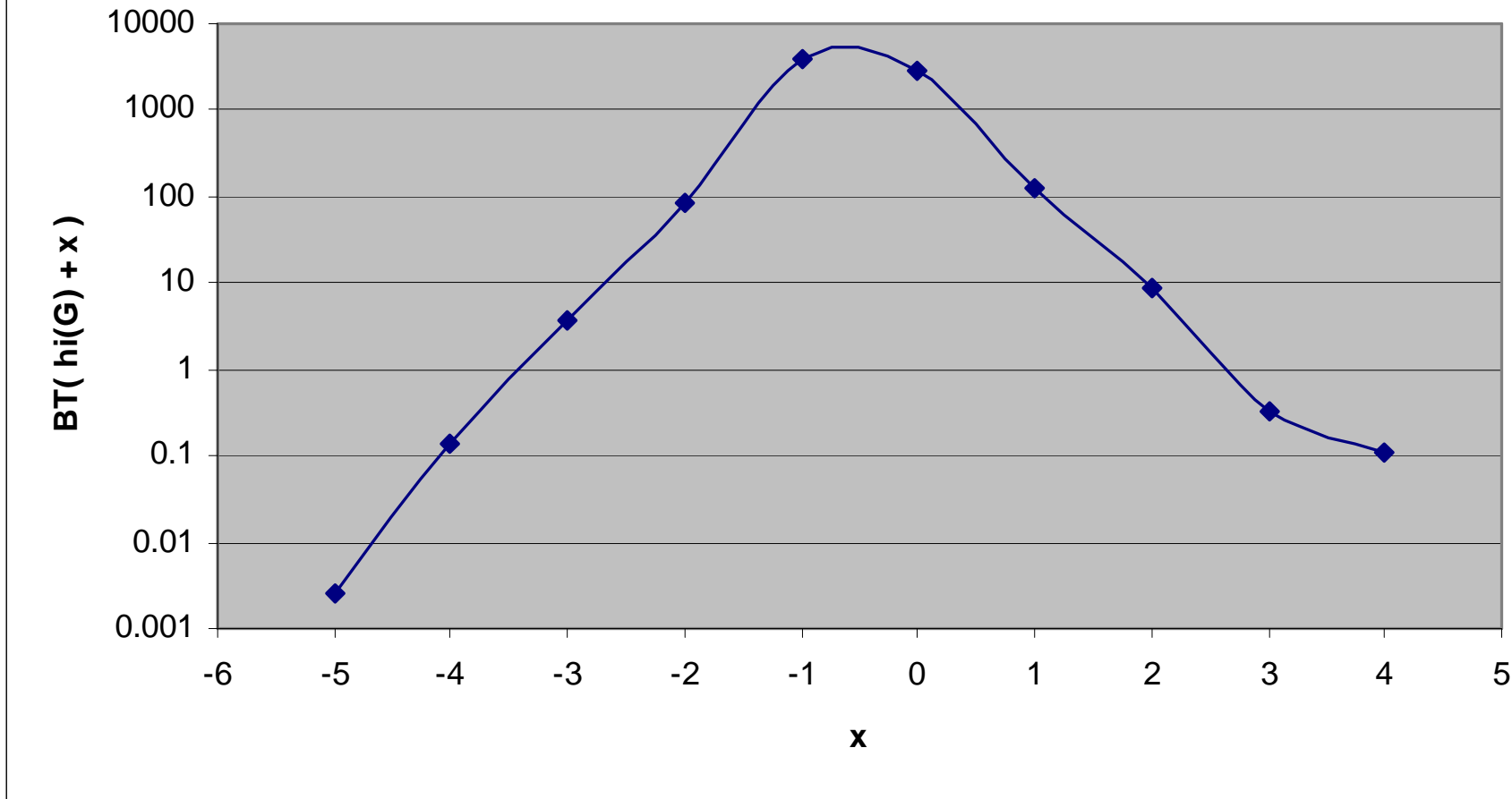
$$BT(k_1) \square BT(k_2)$$

- Létezik ellenpélda, de általában az is igaz lesz, hogy:

$$\chi(G) \leq k_1 < k_2 \Rightarrow BT(k_1) \square BT(k_2)$$

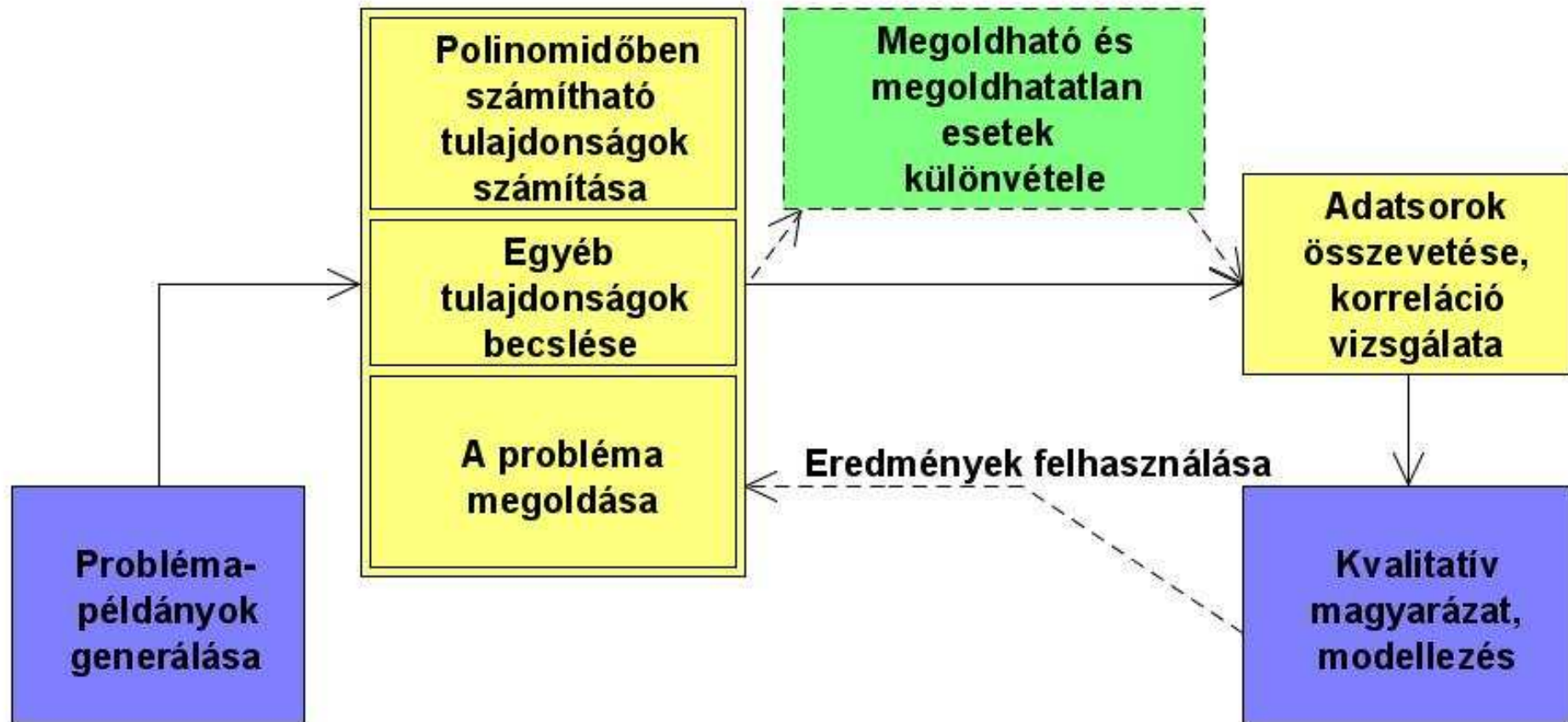
Itt BT a Branch and bound algoritmus futása során történő visszalépéseket jelenti, k pedig a probléma inputjának a színek számát megadó részét képezi.

A BackTrack-ek $hi(G) + x$ függvényében

- Gyors felső- és alsókorlátbecslő algoritmusok
- Egzakt kromatikus szám meghatározó algoritmus
- Hibrid Branch and bound – mohó algoritmus

Módszer

- A vizsgálatokat itt random(n , p) gráfokon végzem, ezek tartalmazznak véletlenszerű elemet és könnyen megkonstruálhatók

A gráf néhány jellemző mérőszámát becsülő algoritmus

- Klikk-kereső algoritmus: fix számú iterációval a következőt végzi. Kiindul egy csúcsból, és minden lépésben az előző csúcshalmazhoz hozzáveszi azt a legnagyobb fokú csúcsot, ami a csúcshalmaz minden csúcsával össze van kötve.
- Független csúcshalmaz-kereső algoritmus: Veszi a gráf komplementerét, ebben klikket keres.
- Körkereső algoritmus: utakat keres úgy, hogy egy újraindítási blokkban, fix maximális visszalépéssel egy Branch and bound-ot végez, ahol nincs változókiválasztás, csak érték kiválasztás. Az így kapott utak mentén próbál meg köröket keresni. Amennyiben maximális kört keres, akkor csak „ritkán” kell megvizsgálnia, hogy létezik-e az út végéről kiindulva - az út egy részét felhasználva - kör, és Hamilton-kör megtalálása esetén azonnal kiléphet.

Fontosabb korrelációk

Tulajdonság/Eset	Nem megoldható	Megoldható
Karakterisztikus úthossz	Közepesen erős +	Közepesen erős -
Klaszterezettség	Közepesen erős -	Gyenge +
Fokszám tulajdonságai	Nem látható korreláció	Nem látható korreláció
Maximális és átlagos klikkméret	Erősebb -	Nem látható korreláció

A random gráfok köreiről

- A fent ismertetett körkereső algoritmus igen hatékony $\text{random}(n, p)$ gráfok esetén. Ez azért van így, mert még viszonylag ritka $\text{random}(n, p)$ gráfokban is nagy köröket találunk.
- Ebből kiindulva látható, hogy legnagyobb körének mérete nem lesz jó jelzője a gráfszínezés bonyolultságának.
- Itt bizonyítottuk a következő állítást:

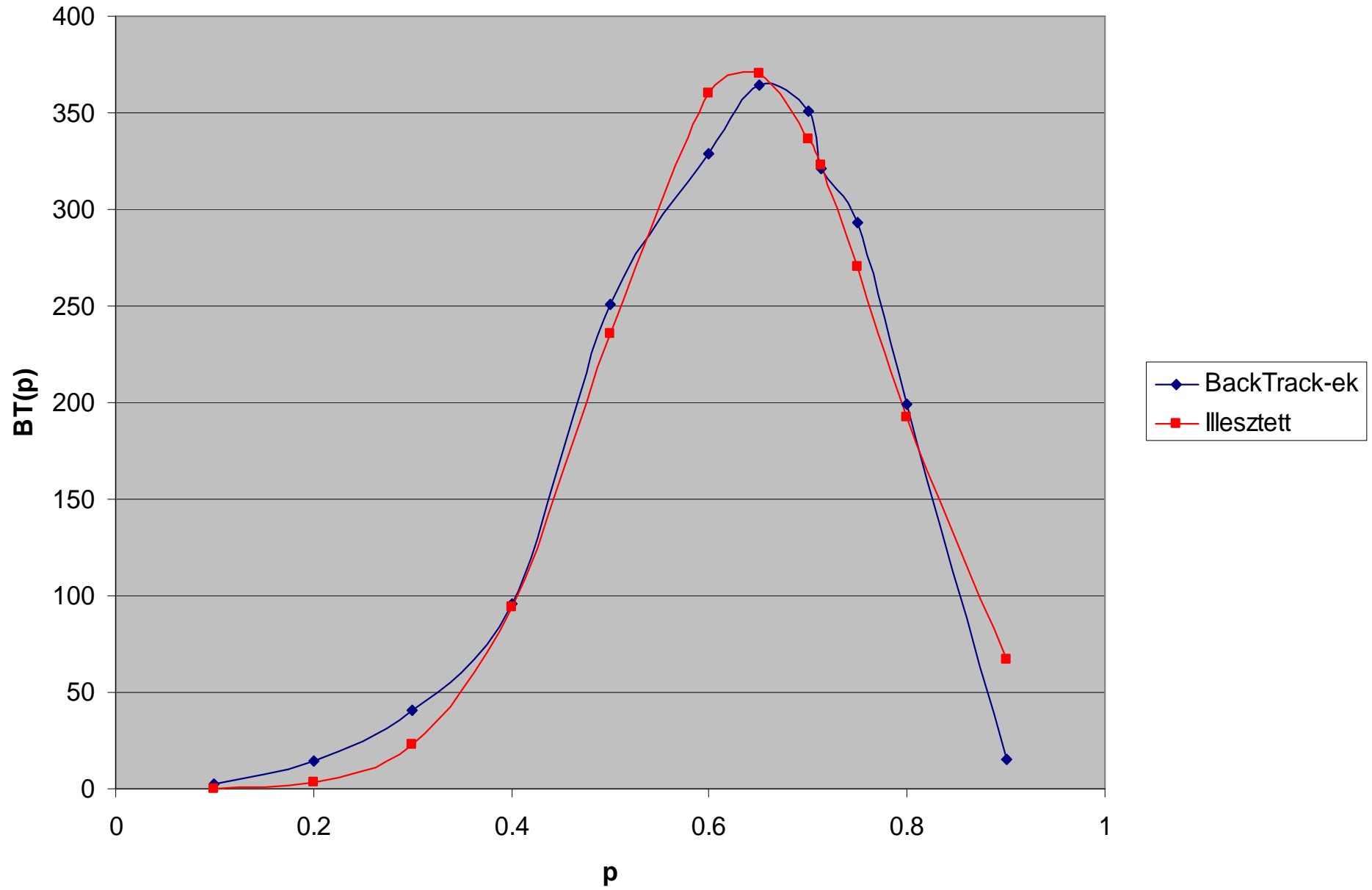
Ha G egy $\text{random}(n, p)$ gráf, akkor:

$p \neq 0 \Rightarrow \exists G$ -ben Hamilton-kör **whp**.

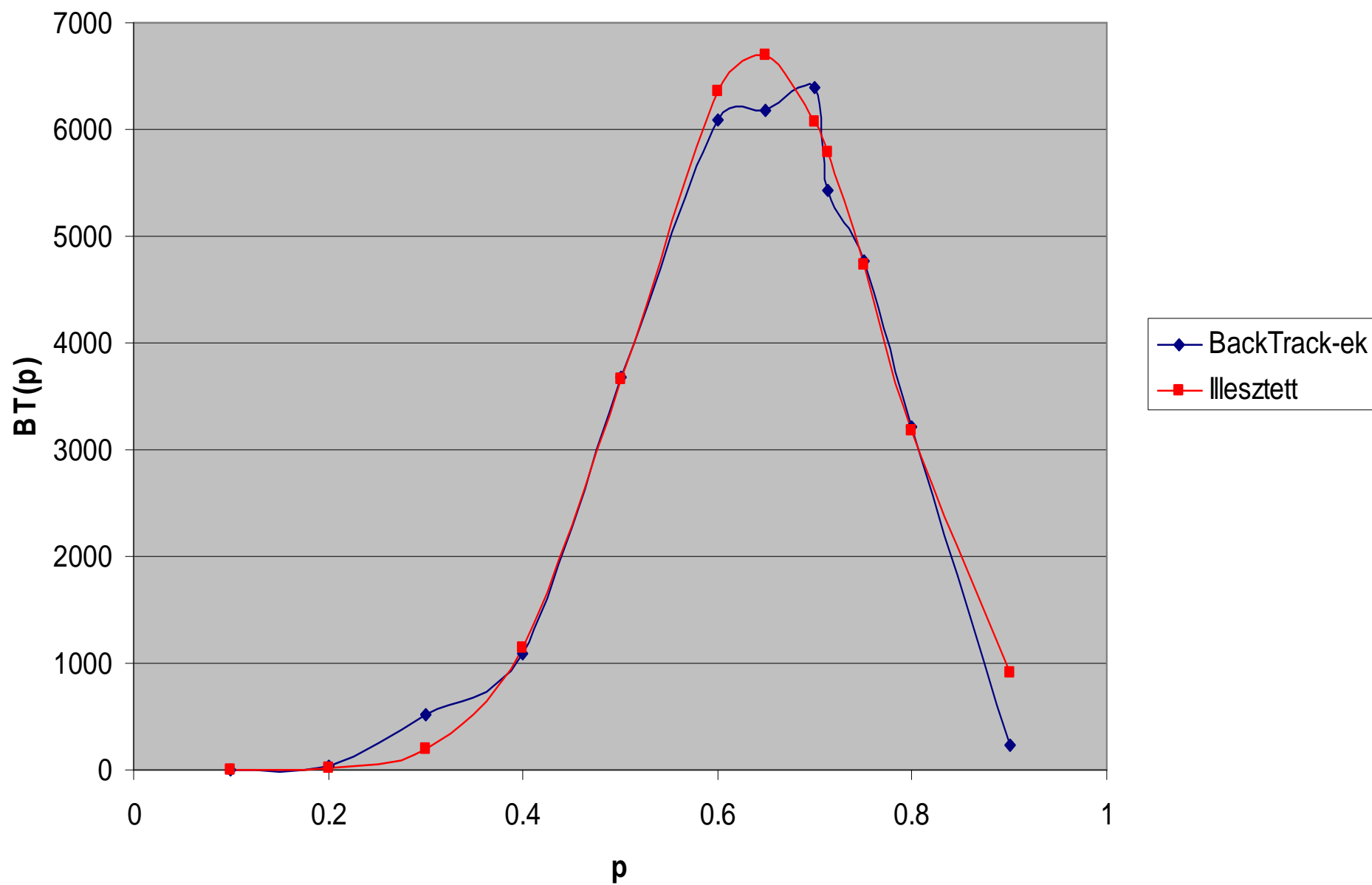
A grafikonokról

- A következő grafikonok elkészítéséhez minden eredménynél 1000db $\text{random}(n, p)$ gráf mért értékeinek az átlagát vettem alapul
- Az illesztett görbe egy haranggörbe
- Nagyon erős korreláció a két görbe között: 99-99,5%
- A $\text{random}(n, p)$ gráfoknál egy adott (n, p) párra nem tapasztalunk extrém méretű szórást a gráfszínezés bonyolultságában
- Ha egy gráf a tulajdonságai alapján jól modellezhető $\text{random}(n, p)$ gráfként, akkor színezésének bonyolultságára nagyságrendben egész jó becslést adhatunk

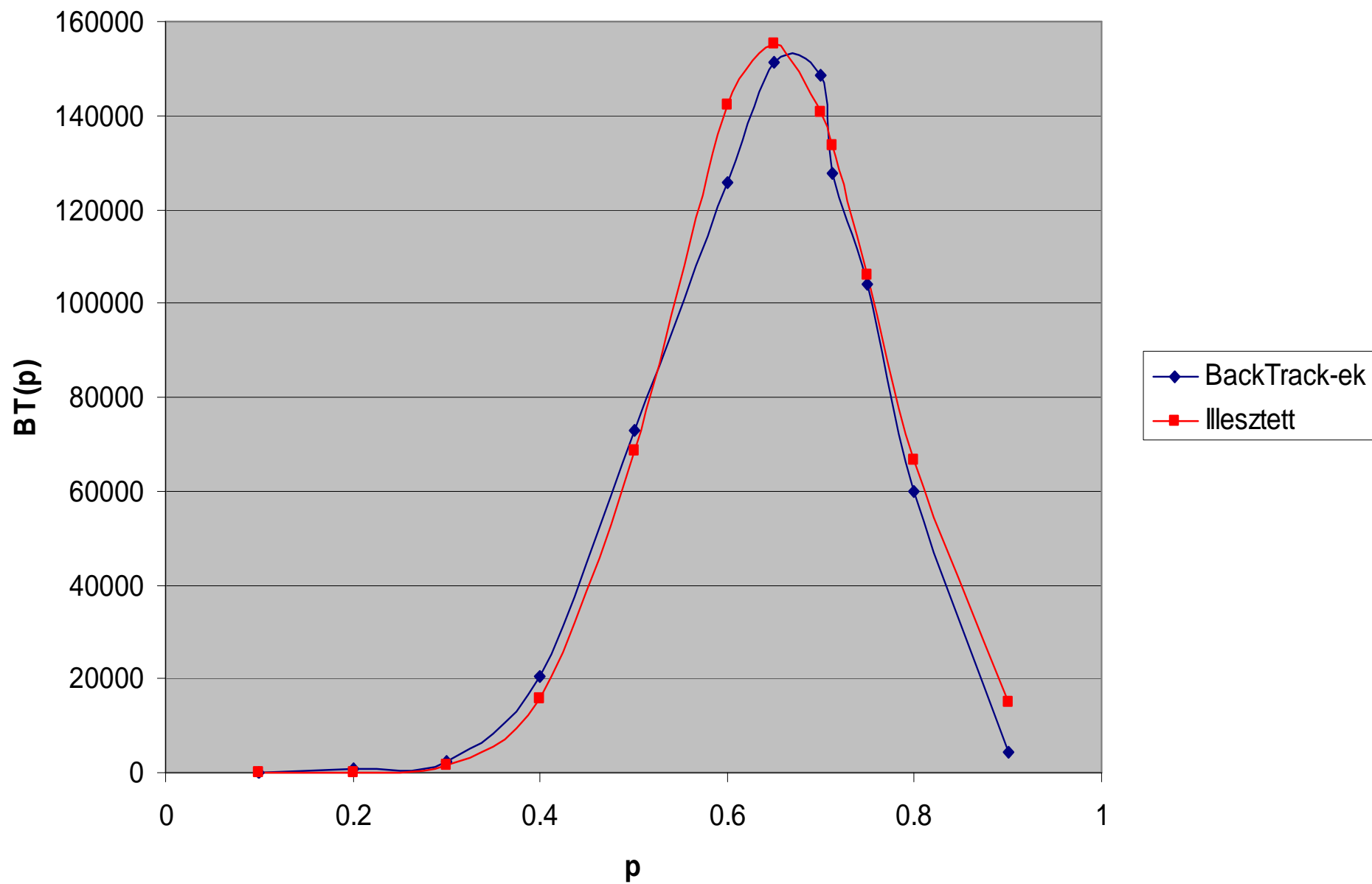
n = 40

n = 50

n = 60

n = 70

